

INFERNUTIK ZERURA

Haritz Casabal Pikabea, 17 urte

Pasai Antxo

-1-

Aitaren izena Ramon,
Amarena da Kontxita.
Aitak astean zehar du
Bere enpresarekin zita.
Eta aste bukaeretan
Tabernara itzulita.
Tabernatik gero etxera
Diru guztia utzita.
Amak kaixo esaten du
Aita hasi garrasika.
Ni logelara sartzen naiz
Ikusiak ikusita.
Ama negarrez uzten du,
Jipoituta, hain etsita.
Zorte apur bat izanda
Ez dit egingo bisita.

-2-

Astean zehar famili
Oso normala gara gu.

Amak eta nik bizitza
Egonkorra daramagu.
Aste bukaeran berriz
Zigor zitala daukagu.
Horretaz hitz egitea
Etxean beti da tabu.
Etxea infernu ohi da,
Berotzen da graduz gradu.
Inor ez dago etxean
Ziur edo eta salbu.
Eta ama gutxiago,
Hori behintzat dakit klaru.
Zergatik jotzen du ama
Hainbeste maitatzen badu?

-3-

Aitak baztertu zituen
Aita izateko senak.
Amaren ubeldu handi
Nire zauri nabarmenak.
Baina bizirik mantentzen gaitu
Amaren itxaropenak.
Aita hona datorrela
Utzi egin nau kemenak.
Ohean sartuta nago
Negarrez ditut barrenak.
Duela hamahiru urte
Asko maite ninduenak.
Eta hemendik gutxira
Jipoitu behar nauenak.

Esna bete behar dizkit
Amesgaizto gaiztoenak.

-4-

Etortzen denean aita
Tabernatik hain mozkorra.
Aita da horren bortitza,
Eta horren egoskorra.
Burua ez dauka soilik
Zoritxarrean gogorra.
Iraintzen bere ahoa
Dauka oso emankorra:
“Ez zenuen jaio behar
eta zu azaldu horra.
Agian izango zara
Zure amaren altxorra.
Nire bizitza izorratu,
Kitatuko duzu zorra.
Jaiotzeagatik jaso
Behar bai duzu zigorra”.

-5-

Hitz egitean zerion
Hari alkohol kiratsa.
Jasan ezina zen oso
Hurbiletik bere hatsa.
Bere eskuak hartu du
Nire aurpegiko norantza.
Baina ama iritsi da
Ni babestekotan antza.
Aitak jiratuta eman

Dio zartako bat latza.
Ama lurren botata
Eta sortu zait zalantza.
Hil egin ote da ama?
Ezezkoan esperantza.
Baina zoritxarrez dauka
Hildakoek duten antza.

-6-

Polizia iritsi da,
Ramon lurrera oihuka.
Iritsi dira ondoko
Etxeko batzuk deituta.
Aita bi tipo handiren
Eskuez dago hartuta.
Aita daramate preso,
Gainera esposatuta.
Ama ordea lurrean
Bi izarez tapatuta.
Triste nago nahiz salbu
Nagoenik ezin uka.
Amarekin hasi eta
Ama gabe bai dut buka.

-7-

Doluminak jaso ditut
Guztion partetik mila.
Hiletara etorri da
Negarrez jendea pila.
Azken agurra hain hotza,
Iluna eta isila.

Amak utzi egin gaitu,
Bizitza hobe baten bila.
Nahiz berez urrun egon
Sentituko dut hurbila.
Ni hezten izan zelako
Hain ona, horren abila.
Zelako alaia, ona,
Zintzoa eta umila.
Infernutik zeruraino
Ama iritsi dadila.

Doinua: Habanera
Egilea: *Till Lindemann*